

§ 2.

Obchod vlnou, vlněnou přízí atd. i hadry jest volný. Z volného obchodu jsou vyňaty zásoby těchto surovin neb polotovarů uložené kdekoliv pro některou bývalou ústřednu vídeňskou a pro vojenskou správu nebo vázané dodávkovým příkazem těchto míst.

§ 3.

Předražování uvolněného zboží podléhá trestům podle příslušných zákonných předpisů.

Dr. Kramář v. r.	Dr. Soukup v. r.
Habermann v. r.	Dr. Stránský v. r.
Dr. Hruban v. r.	Stříbrný v. r.
Klofáč v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Rašín v. r.	Dr. Winter v. r.

Čís. 19.

Nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 11. ledna 1919
o úpravě výroby a obchodu bavlněným zbožím.

K výrobě voskového plátna, knihařského plátna, pytlů, obalů, podšivek, plachet, slámkových látek, koberců, čalounických látek, látek pro sedadla železničních vozů a motouzů zakazuje se používatí rostlinných textilií a nařizuje se používatí výhradně papírových tkaniv.

§ 2.

Odpadkové příze, smetky a přádelnické odpadky se uvolňují pro svobodný obchod a výrobu.

§ 3.

Nařízení dřívějšího rakouského ministerstva obchodu ze dne 31. srpna 1916, z. ř. č. 283, o omezení při výrobě a obchodě bavlněnou přízí a látkami, ze dne 30. října 1917, z. ř. č. 418, o nuceném odvádění bavlněného zboží a ze dne 29. listopadu 1917, z. ř. č. 460, o omezení výroby papírové příze a papírových látek se zrušují. Obchod bavlněnými výrobky, jež podléhají těmto předpisům, je volný.

O uvolnění zboží, jež jest ve výrobě, nebo již hotovo na skladě v továrnách a mělo býti dodáno na zakázku, udělené prostřednictvím bavlnářské ústředny ve Vídni, rozhodne textilní komise v jednotlivých případech zvlášť.

§ 4.

Předražování uvolněného zboží podléhá trestům dle příslušných zákonných předpisů.

Dr. Kramář v. r.	Dr. Soukup v. r.
Habermann v. r.	Dr. Stránský v. r.
Dr. Hruban v. r.	Stříbrný v. r.
Klofáč v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Rašín v. r.	Dr. Winter v. r.

Čís. 20.

Nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 11. ledna 1919
o stanovení nejvyšších cen za lněnou a koudelnou přízi.

§ 1.

Příze lněné a koudelné musí býti opatřeny značkami přádelen lnářským odborem Československé textilní komise v Praze uznanými.

§ 2.

Nejvyšší ceny surové příze lněné, případně příze koudelné, stanoveny jsou následovně:

Příze lněná.

Cena za kopu v korunách:

Číslo	IIa útek	Ia útek	ruční osnova	mech. osnova	Ia osnova
14	—	1135	1140	1155	—
16	—	1145	1050	1065	—
18	—	980	985	1000	—
20	900	915	920	935	960
22	850	865	870	885	910
24	825	835	840	855	870
25	800	810	815	830	850
26	785	795	800	815	835
28	760	770	775	790	810
30	730	735	740	755	775
32	710	715	720	735	755
35	680	685	690	705	725
40	640	645	650	665	685
45	610	615	620	635	655
50	595	600	605	620	640
55	580	585	590	605	625
60—80	565	570	575	590	610
90	575	580	585	600	620
100	595	600	605	620	640
110	—	630	635	650	670

Příze koudelná.

Cena za kopu v korunách:

Číslo	IIa útek	Ia útek	ruční osnova	mech. osnova	Ia osnova
3	—	1465	1535	—	—
10	1225	1270	1315	1380	—
12	1020	1050	1080	1120	—
14	915	940	965	1000	1030
16	860	870	895	930	955
18	805	815	840	865	890
20	765	775	800	825	845
22	730	740	765	790	810
24	710	720	745	770	790
25	690	700	725	750	770
26	680	690	715	740	760
28	665	675	695	715	735
30	640	650	670	690	710

O zařazení přádelních známek do hořejších tabulek dle jejich jakosti rozhoduje lnářský odbor Československé komise v Praze.

Nejvyšší ceny, které zahrnují výlohy dovozu až do stanice přádelny, rozumějí se za surovou přízi bez obalu, při placení během 30 dnů se 3% hotovostného.

Za příze zušlechtněné povoluje se příplatek obvyklým mzdám zušlechťovacím přiměřený.

§ 3.

Nejvyšší ceny v § 2 stanovené platí pro příze zhotovené z tuzemské lněné žně roku 1917 se zpětnou platností od 1. ledna 1918.

§ 4.

Za příze, které byly prokázaně vyrobeny ze suroviny dovezené z celního cizozemského, může ministr obchodu po vyslechnutí lnářského odboru Československé textilní komise v Praze povolití výjimečně vyšší ceny.

§ 5.

Prodej příze v § 2 uvedené za vyšší cenu nežli stanovené ceny nejvyšší je zakázán. Kdo by jednal proti tomuto zakazu, kdo by obchody, které by za vyšší cenu uzavřeny býti měly, zprostředkoval neb jiným způsobem při nich uzavřerce spolupůsobil, trestá se politickým úřadem první instance vězením jednoho týdne až šesti měsíců, pokud jednání takové nepodléhá trestu přísnějšímu. Vedle trestu na svobodě může býti uložena peněžitá pokuta do 10.000 korun.

Kdo jiným způsobem proti tomuto nařízení jedná, trestá se politickým úřadem první instance peněžitou pokutou do 20.000 korun, nebo vězením do šesti měsíců, pokud jednání takové přísnějšímu trestu nepodléhá. Tyto tresty mohou též vedle sebe býti uloženy.

Mimo to může býti prohlášeno za propadlé ono množství, na něž se trestný čin vztahuje a když takové překročení nastalo ve vykouávání živnosti, též ztráta živnosti.

§ 6.

Kdo by jiného k trestnímu činu proti tomuto nařízení nabádal, nebo při takovém výkonu spolupůsobil, podléhá stejným trestům jako pachatel.

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Kramář v. r.
Habermann v. r.
Dr. Hruban v. r.
Klofáč v. r.
Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.
Dr. Stránský v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Winter v. r.

Čís. 21.

Nařízení ministerstva pro zásobování lidu ze dne 7. ledna 1919

o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků, kterým se mění resp. doplňuje nařízení jeho ze dne 22. listopadu 1918, č. 42 sbírky zákonů a nařízení státu československého.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, se nařizuje toto:

Čl. I.

§ 1.

Spotřební dávka pro samo-
zásobitele.

Pro podnikatele zemědělských podniků k vlastní jejich výživě, dále k výživě ve společné domácnosti s nimi bydlících rodinných příslušníků jakož i k výživě příslušníků jejich domácností (hospodářství), pokud tyto osoby jsou činny při zpracování půdy, jako zemědělské dělníci nebo stálí dozorcí orgánové, počítaje v to i dělníky a osoby k výměnku oprávněné, i zřizenci, jimž za výměnek nebo mzdu přísluší volná strava, mlýnské výrobky neb obilí na chléb, stanoví se bez rozdílu spotřební dávka 16 kg obilí měsíčně.

§ 2.

Spotřební dávka pro nesamo-
zásobitele.

Pro ostatní obyvatele (nesamozásobitele) stanoví se vzhledem k změněným předpisům vymilacím přípustná spotřební dávka počínajíc dnem 26. ledna 1919 pro osobu takto:

a) všeobecně 1950 g mouky týdně, z toho 1200 g mouky na chléb a 750 g moučných výrobků;

b) pro těžce pracující 2800 g mouky týdně, z toho 1800 g mouky na chléb a 1000 g moučných výrobků.

Odeběre-li se chléb, počítá se za 5 g mouky 7 g chleba. Jak při všeobecné dávce (sub a), tak i při dávce těžce pracujících (sub b), budíž dle možnosti na dávku moučných výrobků vydáváno po 500 g na osobu v mouce vařivé (pšeničné, ječné), zbytek (250 g resp. 500 g) v jiných mlýnských výrobcích, jako v kroupách, krupici, ovesné rýži, pravé rýži, ovesných vločkách.

Dávka těžce pracujících přiznává se těhotným ženám od 3. měsíce těhotenství, jakož i činnému vojsku, poživajícímu erárního stravování.

Pro děti až do dovršení 3. roku věku lze k žádosti přednosty domácnosti, matky neb osoby, již náleží o děti pečovat, odebrati příslušné množství zcela nebo z části v krupici, ovesných vločkách neb ovesné krupici.

§ 3.

Zemské politické správy určí modalitu, za jakých možno přiznati v předchozím paragrafu